

[Oluf Pedersen.]

Hvis man i stedet for havde lettet udskrivningen på arbejde og forbrug med de 30-40 mill. kr., ville man have haft mulighed for at sænke pristallet og driftsudgifterne, mens man ved denne lettelse antagelig vil få prisen på jord til at stige endnu mere. Den sidste statistik, der foreligger for landbrugs-ejendomme, viser, at priserne aldrig har været så høje som nu. Når man letter skatterne på jorden, kommer køberen til at betale mere, så får han højere renter at svare. Samtidig bevirker skatteforhøjelser, at der falder øget skattebyrde på de unge. Vi er kommet ind på fuldstændig at mishandle dansk ungdom. De gamle, der trækker sig tilbage, skal have stigningen i bygningsværdien og i de samfundsskabte værdier, og nu er man yderligere blevet enig om, at de, når de fratræder, også skal have folkepension. Alt skal de gamle have, mens man ikke tænker på, hvordan det går de unge, som nu skal overtage og drive virksomheden. Jeg synes, de bliver mishandlet, og det er beklageligt, at man ikke kan se, at hele vort skattesystem er ved at udvikle sig til en byrde for produktionen, der kan gøre denne urentabel, hvad der ville være til ulykke for os alle sammen. Det er besynderligt, at man ikke kan nøjes med en gave på et par milliarder i grundværdistigning siden 1950, men nu yderligere vil give antagelig en halv milliard. Det er sørgeligt, at man går den vej.

Jeg kan godt forstå, at man taler om at give en lettelse. Men at give de unge en lettelse med det resultat, at de i virkeligheden kommer til at tilbagebetale den flere gange, er dog helt falsk. Og det bliver resultatet af den lovgivning, man har ført på så mange områder, og som man nu vil fortsætte.

Lad mig så til sidst sige, at vi tiltræder forslaget om den sædvanlige promille af den grundskyldstigning, der finder sted, og forslaget om fikseringen. Vi kan selvfølgelig også tiltræde, at man begrænser bygnings-skatternes vækst i amts- og sognekommunerne, men vil som sagt stille forslag om, at der overhovedet ingen stigning sker her. Jeg henstiller imidlertid, at man i stedet for at give disse lettelser, som ganske vist ikke nævnes i forslaget, men som efter den fremstilling, det radikale venstre har givet

— det fremgik også af Roskilde Tidende — er følgen af et indgået forlig, letter skatterne på arbejde og forbrug. Der er nok at tage fat på. Man kunne for eksempel afskaffe tøjsskatten. Det var rart at få begyndt på afviklingen af den i stedet for at begynde at uddele penge, som man vil gøre det her.

Jeg har også hørt så meget om, at man skulle spare til folkepensionen, men der er ikke blevet sparet hverken på civile eller militære udgifter. Så vidt jeg kan se, går det den gale vej. Man må regne med, at vi får en øget skatteudskrivning på 1/2 milliard i det kommende år, hvis der ikke sker en ændring dels i systemet, dels med hensyn til de løfter, man giver.

Vi stemmer for grundskylden, men afviser forslaget om, at denne retsmoralske fællesindtægt skal ødsles bort, således som regeringen og de radikale er blevet enige om, eller således som de radikale har truet regeringen til, kan man måske sige. Når pengenes værdi falder, er det ligetil, at ejendomsværdierne stiger, og det er naturligt, at når kronen bliver mindre, skal der svares et større antal. I alt fald må det gælde for den samfundsskabte jordværdi. Men man burde efter min mening ikke misbruge en god lov til en yderligere beskatning af den arbejdende befolkning.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg først på indenrigsministerens og egne vegne takke for tilslutningen til de to lovforslag, som indeholder bestemmelser, der på mange punkter svarer til de lovforslag, vi fremsatte i efteråret. Det kan kun glæde mig, at der, selv om vi har pillet enkelte af bestemmelserne fra tidligere forslag ud til vedtagelse nu, har været så stor tilslutning.

Jeg forstod på de ærede ordførere for partierne venstre og de konservative, at man også var villig til at forhandle om forslagene, og det glæder mig. Under de samråd, der har været i det udvalg, der er nedsat om ejendomsbeskatningen til kommunerne og staten, har det ikke været så let at nå frem til et resultat; derfor glæder det mig, at der nu, da forslagene bliver fremsat her i tinget, er ligesom større forhandlingsmuligheder. Jeg vil dog med det samme gerne gøre opmærksom på, at forhandlingerne må foregå ret hurtigt, da kommunernes og for den sags skyld også statens